

af Maret, idet man da ikke havde tilstrækkelig Vished for, at Rysstfarvandet i saa høj Grad, som det har vist sig at være Tilfældet, ere Optrætningspladser for Fiskehyngelen, ligesom man ej heller var tilstrækkelig paa det rene med, hvilken Fredningstid, der var den rette, er man nu ved de Underøgelser, som i de senere Aar ere foretagne saavel i Ublandet som fra den danske biologiske Station kommen til Vished om, at Rødspættehyngelen i en Del af Maret i store Masser opholder sig tæt ved Rysterne, hvor der ligeledes findes Yngel af andre værdifulde Fiskearter, hvorefter kan henvises til biologisk Stations Beretning IV, der findes i Fiskeriberetningen for 1893—94. For at opnaa en virksom Fredning af denne Yngel, foreslaas Forbudet mod Flynnersnurrevaad udvidet til at gælde alle Slags Vaad, dog med de ovenfor nævnte Undtagelser, der ere begrundede i Hensynet til de lokale Forhold.

Naar man ikke har foreslaaet nogen Udvidelse af den gældende Fredningstid fra 1ste Juni til 15de August, uagtet Fiskehyngelen ogsaa uden for dette Tidsrum opholder sig ved Rysterne, er det sket for ikke at afstære Fiskerne fra Vaadfiskeri til Tider, hvor ogsaa modne Rødspætter kunne fanges langs Rysterne.

Paragraffens 4de Stykke indeholder Forbud mod Snurrevaadfiskeri i Kattegat Jønden for Vinien Egense Fyr—Kobbergrundens Fyrstib—Niddingens Fyr i Maanederne December, Januar og Februar, der ere Rødspættens vigtigste Legetid.

Ogsaa denne Bestemmelse er grundet paa de Underøgelser, man har foretaget i de senere Aar. Det er paavist (Beretning IV.), at de legende Rødspætter findes i det sydlige Kattegat fornemlig i Anholt's nærmeste Omegn. Dette Forhold er almindelig bekendt, idet der hver Vinter fra Anholt føres store Mængder af magre og lidet værdifulde — udlegede eller ikke udlegede Rødspætter — til det københavnske Marked, hvilket har givet Anledning til mangfoldige Klager og foranlediget et meget stort Antal Fiskere, hofidende i forskellige Egne af Sjælland og Sjælland, til i Maret 1890 til Rejsering og Rigsdag at indgive et Andragende om Forbud mod Vaadfiskeri i Kattegat i de nævnte Maaneder.

En ganske tilsvarende Bestemmelse er i Fiskerikonventionen mellem Danmark og Sverige optaget for Snurrevaadfiskeriet uden for de begge Lande forbeholdte Fiskeomraader i Kattegat.

5te og 6te Stykke. I den Betænkning over Forslag til Lov om Fiskeriet i Danmark, som den 23de Februar 1888 afga-

ves af Folketingets Udvalg, blev det foreslaaet, at det i Lovforslaget indeholdte Forbud mod Brugen af ethvert Slags Vaad uden for Vesterhavet og Kattegat i Maanederne Marts, April og Maj skulde indskrænkes til at angaa Malevaad. Dette vedtoges ogsaa ved Lovens 2den Behandling i Folketinget, men paa Grund af Banskueligheden ved at bestemme og kontrolere, hvilke Vaad, der vare Malevaad, udgik Bestemmelsen atter ved Lovens 3dje Behandling i Folketinget, hvor § 9 fik sin nuværende Skikkelse.

Da det maa erkendes, at Malevaadene paa Grund af deres ringe Måstestørrelse ubetinget ere de for Fiskeriet navnlig i de sydlige Farvande mest skadelige Vaad, og da et Forbud mod Brugen af disse Vaad, naar Fredningstiden udvides til Vintermaanederne vil kunne erstatte det i Hensyn til den gældende Lovs § 9 bestaaende Forbud mod Brugen i Foraarsmaanederne af hvilket som helst Slags Vaad i Vandet, hvis Omfang nærmere bestemmes af Indenrigsministeren, har man anset det for rigtigst at foreslaa Bestemmelsen om Fredning mod Vaad affattet i Overensstemmelse hermed. Den herefter fornødne Bestemmelse om, hvad der skal forstås ved Malevaad, vil, som sket i § 11, 6te Stykke, kunne gives saaledes, at som Malevaad betragtes ethvert Vaad, hvis Måster ere under 1 $\frac{1}{4}$ Tommes Længde i strakt Mål — herfra dog undtaget Agnvaad samt Landdragningsvaad for Sild eller Brisling.

Den foreslaaede Udvidelse af Fredningstiden til Tidstrømmet fra 15de November til 31te Maj vil ikke i nogen væsentlig Grad gøre Indskrænkning i Malevaadenes Benyttelse til Malefiskeri, idet Forbudet ikke gælder i den Tid, i hvilken Vaadfiskeriet efter Al hovedsagelig foregaar; derimod vil Brugen af Malevaad til andet Slags Fiskeri blive hæmmet til Gavn for Fiskerierne i det hele; i saa Henseende skal man eksempelvis fremhæve, at Bestemmelsen vil sætte en Stopper for det ødelæggende Rejefiskeri, der foregaar med tungt belastede, smaamaastede Malevaad i den Tid, Rejen ligger fast paa Havbunden.

En anden og vægtig Grund til den foreslaaede Udvidelse af Fredningstiden mod Malevaadene er Hensynet til de Fiskere, som fiske med faststaaende Redfæber saasom Silde-, Gedde-, Aborre- og Torsterruser og Bundgarn. Der lyder stedse Klager fra Fiskerne over det store Antal af saadanne Redfæber, der ødelægges eller bortslæbes af Malevaadene, særligt naar disse benyttes om Matten som Drivvaad, og Bestemmelsen kan derfor ventes at ville blive modtagen med